

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 376/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2013 predbežne prerokoval sťažnosť E. Ž., a mal. A. Ž., zastúpeného zákonnou zástupkyňou E. Ž., obaja bytom V., právne zastúpených JUDr. P. V., N., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/2/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Ž. a mal. A. Ž. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2013 doručená sťažnosť E. Ž. a mal. A. Ž. (ďalej len „sťažovatelia“ alebo „sťažovateľka v 1. rade“ a „sťažovateľ v 2. rade“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 P/2/2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka v 1. rade podala okresnému súdu 6. septembra 2011 návrh na určenie otcovstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Okresný súd na pojednávaní 2. mája 2012 ustanovil znalca pre účely vypracovania znaleckého posudku.

Keďže okresný súd bol nečinný a dosiaľ nebol predložený znalecký posudok (návrh bol podaný pred 22 mesiacmi), sťažovateľka v 1. rade podala 12. apríla 2013 sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu.

Na základe uvedeného sa sťažovatelia domáhajú, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v uvedenom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať v ich právnej veci bez zbytočných priet'ahov, priznal sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému v sume po 3 000 € a úhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a z jej príloh zistil, že sťažovatelia podaním z 11. apríla 2013 doručili predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú im odpovedala podpredsedníčka okresného súdu prípisom sp. zn. Spr. 4513/13 zo 7. mája 2013. V ňom okrem chronológie procesných úkonov od podania návrhu uviedla, že k určitým prehľadom v konaní došlo v období od 4. júla 2012 do 30. apríla 2013, ale v závere uviedla: *„V záujme plynulého konania vo veci nariaďujem dohľad v pravidelných trojmesačných lehotách, ktorého účelom je zabezpečiť kontrolu prietahov v konaní.“*

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti konštatuje, že hoci sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu podali predtým, ako sa obrátili na ústavný súd, sťažnosť na prietahy v konaní (apríl 2013), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľmi aj so zreteľom na to, že odpoveď na ich sťažnosť im bola doručená iba necelé dva mesiace pred podaním sťažnosti, nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Okresný súd navyše vo svojom vyjadrení sťažovateľov ubezpečil, že vec bude pravidelne sledovať.

Ústavný súd preto zastáva stanovisko, že v danom prípade bola sťažnosť ústavnému súdu podaná predčasne, a to v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich práv účinne poskytuje a na použitie ktorého sú oprávnení podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo nimi sledovaný cieľ. Naopak, okolnosti prípadu naznačujú nápravu stavu, pri ktorom dochádzalo k porušovaniu označených práv.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 296/07 a III. ÚS 11/2013).

Ústavný súd k tomu pripomína, že prípadné opakované obdobie nečinnosti všeobecného súdu, respektíve iné jeho konanie (neefektívny, nesústreďený postup súdu) po podaní sťažnosti predsedovi okresného súdu, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti s porušením základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2013